

TÜRK SEVDALISI: BİZİM YUNUS ZEYREK

Prof. Dr. Asif HACILI*

Türk dünyasının büyük şairi Yunus Emre'nin şöyle bir sözü var: "Bir ben var benden iceride." Ben bu sözleri diğer bir sevdiğim şairle, Yunus Zeyrek'le görüşende hatırlıyorum. Her görüşümünden, sohbetimizden bir daha anlıyorum ki, Yunus Zeyrek'in söylemedikleri söylediklerinden çoktur, bildikleri yazdıklarından fazladır, içinde yaşananlar gerçekte ettiklerinden ziyadedir. Ve bunlar hiçbir zaman söylenmeyecek, yazılmayacak. Bilge insanların içinde öyle arzular olur ki, onlar hiçbir zaman söylenmez, yazılmaz; ancak sükûtle, bakışla, satır arası kelimelerle ifade edilir. Yunus Bey'in iç dünyası da böyle arzularla, dile gelmeyen düşüncelerle, azaplı hakikat arayışlarıyla, gergin heyecanlı yaşantılarla zengindir.

Biz Yunus Bey'le en az on beş yıldan beri tanışıyoruz. Kendisini görmeden, onu önce giyabî olarak bir âlim olarak tanımuştım. Ahıska ile ilgili eserlerinden biliyordum ki, böyle bir meslektaşım, meslek ve akide yoldaşım var Ankara'da. Bir müddet onun ancak âlim olduğunu düşünmüştüm. Hesab etmiştim ki, Yunus Bey, söylemek istediklerini, ilmî kitapları, makaleleri, ve konuşmaları vasıtasıyla tebliğ ediyor. Onun ilmî faaliyeti ise benim de ilgi alanıma giren konulara, Kafkasşinaslığa, Ahıska Türklerine, Türk folkloruna ve edebiyatına, Osmanlı tarihine ve buna benzer diğer meselelere hasredilmiştir. Yunus Zeyrek'in dediğimiz mevzularda kaleme aldığı kitapların, "IV. Sultan Murad'ın Revan ve Tebriz Seferi Ruznâmesi, Tarih-i Osman Paşa, Amasya'nın Altın Tarihi, Bu Dosyayı Kaldırıyorum (Ermeni Meselesi), Erzurum'un Kara Günleri, Dede Korkut Kitabı ve diğerlerinin her biri ayrı ayrı büyük ilmî ehemmiyeti olan değerli eserlerdir. Bu kitaplar, arşiv materyallerinin, tarihî vesikaların elde edilip öğrenilmesini, eldeki malzemenin incelenerek karşılaştırılmasını gerektiren ağır zahmet, sanatkârane araştırma ve düşüncelerle meydana gelmiştir.

Yunus Bey'in tetkikatlarının değerini artıran amillerden biri de onun klasik filologyayla muhtelif kaynaklara ulaşması, yerli ve yabancı menbaları tetkik etmesidir.

Lâkin Yunus Zeyrek'i âlim olarak seciyelendiren

* Bakü-Slavyan Üniversitesi Rektörü.

Asif Hacılı - Yunus Zeyrek: 7 Mayıs 2006, Azerbaycan.

yalnız bu değil. Yunus Bey bana maarifçilik devrinin ziyalılarını, öz dünya görüşünde ve ilmî faaliyetinde tarih, etnografya, medeniyet, vesika, edebiyat, dilcilik, siyaset ve saireyi birleştiren ansiklopedik bilgiye malik klasik âlimleri hatırlatıyor. Maarifçilik devrinin ansiklopedik âlimleri gibi, Yunus Zeyrek de folklorşinaslık, edebiyatşinaslık, dilcilik, medeniyetşinaslık, metinşinaslık, tarih, siyaset gibi ilim sahalarını iyi tanıyor. Onun tetkikatlarının birçoğunda ilimlerin muayyen **sinkretikliyi**, **humanitar** vehdeti aydın sezilir.

Bu yönü, Yunus Zeyrek'in bir ziyalı, âlim ve şair olarak hayatının ve faaliyetinin esas manâsı, diyebiliriz ki ulvi sevdası olan Ahıska mevzusuna ait eserlerinde hususiyle daha çok dikkati çekmektedir. Ahıska, Yunus Zeyrek'in sadece ilmî marakı, tetkikat sahası değil, şahsî talihi, hayatının manâsı ve kalbinin sevdasıdır. Yunus Bey, merhum Fahrettin Kırzioğlu'nun temelini attığı Ahıskaşinaslığın formalaşmasında ve inkişafında büyük rol oynamış âlimlerimizden biridir. Onun tetkikatları, Ahıska Türklerinin tarihini, medeniyetini, edebiyatını, siyasî

meselelerini ihata eden değerli eserlerdir. Yunus Zeyrek'in Kafkas ve Ahıska Türklüğü konularında yazdığı kitapların sadece adlarını saymak, onun bu sahadaki zahmetinin ne kadar muhteşem olduğunu tasdik eder: *Kafkas Yollarında/Hatıralar ve Tahassüsler (Ahmed Refik'ten)*, *Dünden Bugüne Ahıska Türklüğü*, *Gürcistan Acaristan ve Türkiye*, *Ahıska Bölgesi ve Ahıska Türkleri*, *Acaristan ve Acarlar*, *Posofun Çizgileri*, *Posoflu Zülâli-Hayati Eserleri ve Millî Faaliyeti*, *Tarih-i Osman Paşa, IV. Sultan Murad'ın Revan ve Tebriz Seferi Rûznamesi*, *Ahıska Araştırmaları*, *Posof-Kol Zaferi*, *Bu Dosyayı Kaldırıyorum (Ermeni Meselesi)*, *Erzurum'un Kara Günleri*, *Ahıska Gül İdi Gitti* vs. gibi eserlerin her biri aktüel ilmî ve millî meselelere hasrolunmuştur.

Bütün bu araştırmalarında Yunus Zeyrek, ilmî hakikati, objektifliği ve mükemmelliği koruyor, subjektif fikirler söylemiyor. Çünkü bunlara ihtiyaç duymuyor. Yunus Bey, Türklerin çok eski asırlarda olduğu gibi son iki yüz yılda da hak, adalet, insanlık miyarlarıyla yaşadığını, hiçbir halka zulmetmediğini, aksine, başkalarına kucak açtığını, toprağını, ekmeğini ve suyunu bölüştüğünü gerçek delillerle, belgelerle bir daha tesbit ediyor. Kafkas'ta Rus emperyasının ve bu emperyadan destek alan Ermenilerin Türklere karşı işledikleri cinayet ve soykırım girişimlerini belgeleriyle gösteriyor. Sovyet rejimi tarafından 1944 yılında Ahıska Türklerinin vatanlarından sürgün edilmesinin siyasî mahiyetini, bugün de devam eden bu faciyanın Ahıskalıların millî varlığına, medeniyetine vurduğu ağır darbeyi objektif delillerle tahlil ediyor.

Lâkin Ahıska Türklerinin faciasına Türk insanının yalnız ilmî mantıkla ve soğukkanlılıkla yaklaşması mümkün değil. Seksen yıla yakındır ki, Ahıskalı soydaşlarımız vatanlarından ayrı düşüp muhtelif ülkelerde yerleşerek millî tahsilden ve millî medyadan mahrum kalmıştır. Lâkin Ahıskalılar vatandan uzaklarda da öz millî benliğini ve dinî inancını, dilini ve medeniyetini, sönmez vatan aşkını kahramanca koruyup yaşatmışlardır. Ahıska Türklerinin vatan mücadelesi Türklüğün şeref sayfalarındandır.

Kardaşımız Yunus Bey de Ahıska Türklerinden. Ardahan'ın Posof ilçesine bağlı Yolağzı köyünde, yani Ahıskanın Türkiye sınırındaki yerlerde doğmuştur. Soydaşlarının sürgün faciasını öz şahsî faciası gibi yaşıyor. Onlar kadar manevî azap çekiyor. Bir Ahıska Türkü ve âlim olarak Yunus Bey de vatan mücadelesi veriyor. O, Sovyet emperyasının işlediği bu cinayetin tarihî kaynaklarını, siyasî mahiyetini ve bugüne kadar devam eden fesatlarını derinden anlıyor ve tetkikatlarında tahlil edip araştırıyor, çıkış yolları arıyor.

Bu gün Gürcistan Cumhuriyeti demokratik yolla inkişaf eden, Türkiye ve Azerbaycan'la dostane ilişkileri olan bir ülkedir. Bu dostluk, Ahıska Türkleri probleminin halledilmesi ümitlerini artırıyor. Yunus Bey de ilmî tetkikatlarında, faaliyetinde, Ahıska meselesinin adaletle halledilmesine, Türk ve Gürcü halkları arasında dostluk ve kardaşlığın güçlenmesine çalışan ziyalılarımızdandır.

Bir ilim adamı olan Yunus Zeyrek, hatta bir müddet Ahıska'yla ilgili siyasî-ictimâî faaliyetle

de meşgul oldu. 2004 yılında Uluslararası Ahıska Türk Dernekleri Federasyonu Başkanlığına seçildi ve 2007 yılı sonlarına kadar bu görevde çalıştı. Strasburg'da Avrupa Konseyi Parlamentosunda ilgili birimlerle görüşüp raporlar verdi. Ahıska Türklerinin yaşamakta olduğu Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Rusya, Ukrayna, Gürcistan ve ABD'de incelemeler yaptı.

2011 yılında Avrupa Konseyi Parlamentosunda *Ahıska Türklerinin Hayatı* konulu fotoğraf sergisi açtı. Bu sergi, yurt içinde de birçok yerde açıldı.

Yunus Bey'in Azerbaycan'a yaptığı seferlerden birinde Saatlı rayonunun Adigön köyünde onunla görüşüp sohbet etmek bana kısmet olmuştur. Ancak söylemek istemediğim sebeplerden Yunus Bey siyasî-ictimâî faaliyetini bıraktı ve ilmî faaliyetini devam ettirdi. Belki de böyle olması daha iyidir. Siyasetle çok adam meşgul olabilir, ancak âlim Yunus Zeyrek'in ilmî faaliyetini her adam yapamaz.

Yunus Zeyrek'in faaliyeti oldukça geniştir. Bu faaliyetin mühim bir kısmını **Bizim Ahıska** dergisinin çıkarılmasıdır diye düşünüyorum. Bu dergi, 2004 yılından şahsen Yunus Zeyrek'in zahmet ve gayreti sayesinde neşrolunuyor. Şimdi her türlü bilgi, internet sayfaları ve sosyal ağlarla çok kolay yayılabiliyor. Bunların çoğunu ciddî kaynak olarak görmesek de, herhalde Ahıskalıların toplum hayatında da büyük rol oynuyor. Hatırlıyorum, öncekileri, 1980'li yılların sonları ve 1990'lı yılların başlarında fedakâr soydaşlarımız, o cümleden dostlarımız Seyfeddin Buntürk ve Cabir Xalid Bakü'de "Vatan eşqi" gazetesini çıkarıyorlardı. Bu gazete insanlar arasında elden ele yayılıyor ve halkın millî şuurunda büyük rol oynadı. O devirde "Veten" cemiyetinin bazı bültenleri de çıkıyordu.

Yunus Hocamızın ilmî, menevî rehberliği ile neşrolunan **Bizim Ahıska** dergisi de Ahıska Türklerinin toplum hayatında, medeniyetinde mühim rol oynayan bir amildir. Bu derginin her bir sayısını, Ahıska Türklerinin medeniyetini, tarihini, edebiyatını yaşatan ve vatan mücadelesine hizmet eden değerli eser olarak görüyorum. Bu eserin esas müellifi ise Sayın Hocamız Yunus Zeyrek'tir. Dergide ilmî ciddiyetle birlikte popülarite, maharetle korunuyor ve birbirini tamamlıyor. Burada Ahıska'nın tarihi, medeniyeti, folkloru, şahsiyetleri hakkında değerli makaleler çıkıyor. Ahıska folkloru ve edebiyatından numuneler veriliyor. Ahıska Türklerinin yaşadığı bölgelerden haberler ve bilgiler veriliyor. Ahıska Türklerinin birçok ülkelerde yaşadığı bir zamanda böyle bir dergi çıkarmak çok çetin bir iştir. Yunus Bey ve etrafındakiler, millî fedakârlık, yurt sevgisi, Türklük gayreti ve ağır zahmet sayesinde bu işin üstesinden

gelmektedirler. Ben derim ki, Yunus Zeyrek tek bir **Bizim Ahıska** dergisiyle Türklük tarihinde, Ahıska Türklerinin tarihî hafızasında ebedî olarak kalmaya lâyıktır. Bu dergiden dolayı Yunus Hocamıza derin minnetdarlık ve teşekkür borçluyuz.

Az önce dediğim gibi ben Yunus Zeyrek'i önce âlim ve hoca olarak tanıdım. Ancak bir müddet sonra onun faaliyetinin ve aslında şahsiyetinin başka bir yüzüyle tanıştım. Samimiyetle diyebilirim ki, kalbimin derinliğinde onun şair ruhlu insan olduğunu tanışmamızın ilk anlarından hissetmişim. Yunus Hoca'yı hassas, çabuk kırılan, duygulu ve poetik ruhlu insan olarak tanıyor ve şair ruhunu duyuyordum. Şiirlerini ilk defa dergide, sonra da kitaplarında okudum; anladım ki, yanılmamışım. Yunus kardaşımın şair olmaması mümkün değildi. Bu, onun karakterinde, hayat anlayışında ve düşünce tarzında vardı. Yunus Zeyrek'in şiirleri şüphesiz onun kökünden, kanından, karakterinden ve düşüncesinden kaynaklanıyor; ilmî eserleriyle bir ahenk yaratıyor.

Onun poeziyasının da esas gayesi, emeli ve teması Ahıska'dır, yurt sevgisidir, toprak hasretidir. Ahıska, Yunus Hoca için öyle bir yüce anlayıştır ki, onu yalnız soğuk mantıkla, beyinle, idrakle kavramak mümkün değil. Yunus Zeyrek Ahıska'yı, bir şair tahayyülü ile duyuyor, yurt hasretini kalbinde yaşatıyor ve ruhundan geçiriyor. Yunus Zeyrek, bir ruh, halk ve millet adamıdır; iman sahibidir ve şairliği de bu anlayışlar üzerinde şekilleniyor. Onun şiirleri, sathî ve geçici duyguları değil, halkın yaşadığı acıları, zulüm ve azabı, yurt aşkıyla kavranan kalplerin hayatını dile getirmektedir.

Mukaddes kitabımız Kur'an-i Kerim'de şiir ve şair hakkında şöyle denilmektedir: "*Biz ona (Muhammed'e) şiir öğretmemişik. Bu ona lâzım da değil. Onun söyledikleri sadece bir öğüttür/Yasin, 69. Şairlere, sapmışlar, perestîşkâr adamlar tabi olurlar/Şuara, 224; Ancak başka şairler de var, onlar bunlardan değil. O şairler ki, iman ederler; salih işler görürler, Allah'ı anarlar, zulüm çektikten sonra uğur kazanırlar/Şuara, 227.*"

Yunus Zeyrek'in şiirleri de şüphesiz iman etmiş, salih işler görmüş, Allah'a sığınmış, zulüm çekmiş insanın duyguları, yaşantılarıdır. Yunus Bey bu duygularını, insanî aşkı ve öz şairlik mevkiini daha 1979'da yazdığı "Yakarış" şiirinde şöyle ifade ediyor:

*Sabahın güneşi vurmadan cama,
Kapandım secdene hüsnü ân diye;
Nûr yağmuru döktün kuru dünyama,
Susuzluk gönlüme bir hüsrân diye.*

*Allah'a yönelmiş güneşin eli,
Tez elden Rabbine ermek emeli,
Aldı bizi gizli gözlerin seli,
Yalvardık, yetiş ey kapudân diye.*

*İlâhî aşkın yeşil okyanusu,
Safvet şi'rimizin ülfet fânusu,
Sakarya boyunda gördüm Yunus'u,
Üfledi ruhuma buhurdan diye.*

Yunus Zeyrek bazı şiirlerinde Ahıska'nın klasik şairleri olan Posoflu Âşık Üzeyir Fakirî, Şair Güllüli, Âşık Garip, Taşdemir, Âşık Molla Muhammed Sefilî'nin yaratıcılığında gelen an'aneyi, Ahıska'nın acı talihine hasredilmiş *Ahıska ağıtları* an'anesini devam ettiriyor. Ancak bu ağıtlar, muasır motifleri, "vatanın gülmediği", "alp-erenlerin dönülmez seferde" olduğu, "ufukların morunun siyah denizlere döküldüğü", yurttaşların "bire bir dallardan döküldüğü" gibi zamanın dertlerini ifade ediyor:

*Döküldük birer birer dallardan,
Rüzgâr aşırıldı bin bir diyârdan,
Kervân geçmez sarp yollardan,
- Bir zamana geldik ki,
Bu kuyu Yusuf'un kuyusu değil!
(Zamana Ağıt)*

Yunus Zeyrek, Türk folklorunu tetkik etmiş, birçok şairlerin yaratıcılığını öğrenmiş ve halk yaratıcılığını, ağız edebiyatını güzel biliyor. Şair olarak da o üstad âşıkların yaratıcılık an'anesinden istifade ediyor ve âşık üslûbunda şiirler yazıyor:

*Meteris'ten baktım yüce dağlara,
Arsıyan'ın başı duman göründü;
Çiçekten taç giymiş şanlı Urama,
Yaylalar içinde bir hân göründü.
(Güzelleme)*

*Dokuzum içinde gurbete çıktım,
Çocukluğum, çocukluğum neredesin!
Karıştım ırmağa deryaya aktım,
Çocukluğum, çocukluğum neredesin...
(Hasret Destanı)*

*Ne gezersin gurbet elde bunca yıl,
Kara başın, kan gözyaşın al da gel.
Rüyadasın, gerçek hayat bu değil,
Düşün taşın, en güzeli bul da gel.
(Gurbetçi)*

Bu şiirler, Çıldır-Ahıska ve Borçalı-Ağbaba âşık mektebinin davamı gibi ilgi uyandırıyor ve şair Yunus Zeyrek'in yetiştiği, formalastığı poetik an'änenin mahiyetini gösteriyor. Hem tetkikatçı, hem şair olarak Yunus Zeyrek, tabii ki Türk'ün manevî değerleri, medeniyeti ve folkloru esasında formalastıyor;

bütün faaliyetini bir âlim olarak Türklüğün tetkikine, hoca olarak öğretilmesine, şair olarak terennümüne ve vatandaş olarak da tebliğine hasrediyor.

Meraklıdır ki Türk poetik duyumu ve üslûbu, Yunus Zeyrek'in bir müddet "ayrı dünyalarda", Almanya'da olduğu zaman yazdığı ve gariplik duygusunu ifade eden eserlerinde de açıkça izleniyor. "Ayrı Dünya" şiirinde bu dediklerimiz ilgi çekici bir tarzda tezahür ediyor:

*Nice sayam Almanya'nın hâlini,
Günü ayrı, ayı ayrı, yıl ayrı;
Elvan elvan açmış gibi görünür,
Vatan kokmaz, sümbül ayrı, gül ayrı.*

Kaydedelim ki Yunus Hoca, 1988'de Türk kültür dersleri öğretmeni olarak Almanya'nın Münih şehrine gitmiş, bu şehirde çıkan Türk gazetelerinde de yazılar yazmıştır. Bu arada başta Münih olmak üzere birçok şehirde konferanslar vermiş, 1994'te Türkiye'ye dönmüştür.

Türkiye'ye döndükten sonra Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde yüksek lisans eğitimini tamamlayarak bu üniversitenin Türk Dili Bölümünde göreve başlamıştır. Çeşitli fakültelerde Türk Dili dersleri vermiş; halen bu görevi devam ettirmektedir.

"Ayrı Dünya" şiiri de Almanya'da vatan hasretiyle yazılmış ve üslûbu, halk destanlarımızın gariplik hasreti çeken "kara sevdalı" âşıklarının hâlini, duygularını ve sözünü hatırlatıyor.

Evet, Yunus Zeyrek de şair olarak "kara sevdalı" âşıktır; lâkin vatan, yurd âşıkıdır. Bir yerde konuk olarak değil, yurttaş olarak yaşamak hasretindedir. "Her birisi başka yerde" kalmış yurttaşlarının doğdukları yerde toplanması, ocakların tütmesi hasretindedir:

*Eski günler Irak kaldı,
Her birimiz başka yerde;
Ne ev kaldı ne bark kaldı,
Her birimiz başka yerde.*

*Felek büktü belimizi,
Moskof aldı elimizi,
Kimse bilmez halimizi,
Her birimiz başka yerde.*

*Amcam nerde, dayım nerde,
Telef oldu tirenlerde,
Aramızda sonsuz perde,
Her birimiz başka yerde.*

Yunus Zeyrek'in "kara sevdası", vatan hasreti, derin yaşantılardır ve adi mantıkla, idrakle kavranılabacak değil. Bu facialı yaşantılarda öyle bir metafizik ağrı ve keder var ki, şairin duyguları ve sözleri, etnik şuurumuzun

çok eski çağlarına açılıyor. Lirik kahramanın yaşantıları tabiata geçiriliyor, dahilî ve haricî aemler, batın ve zahir arasında psikoloji paralelliği meydana geliyor. Böyle makamlarda Yunus Zeyrek'in poetik üslûbu *Kitabi Dedem Korkud*'un üslûbuna, arkaik bayatı ve deyimlerin üslûbuna yaklaşıyor. Fert ve muhit, insan ve kâinat arasında kendine mahsus vahdet oluşuyor; tasvir olunan mekânda "güneş batmış, ay batmış", "yuvalar bozulmuş, turnalar uçmuş", "kara yel esmiş" tir. Bu manzara, aslında şairin şiirdeki lirik kahramanın içinde yaşanan manzaradır. Onun dâhilî yaşantılarının dışarıda sürrealist gerçekliği:

*Bir gül mevsiminde seyrine gittim,
Hani goncan, hani gülün Ahıska?
Baktıkça hâline kahroldum bittim,
Korlanır mı bir gün külün Ahıska?*

*Güneş orda batmış, ay orda batmış,
O altın sabahlar uykuya yatmış,
Âşıklar sazını elinden atmış,
Tutulmuş söylemez dilin Ahıska.*

*Evlâdın ağulu şerbetler içmiş,
Seyranın, düğünün devranı geçmiş,
Yuvalar bozulmuş, turnalar uçmuş,
Bulanmış ırmağın, gölün Ahıska.*

*Dirliğin düzenin, oban bozulmuş,
Yazık, alın yazın böyle yazılmış,
Kavim kardaşından bağın çözülmüş,
Yaman esmiş kara yelin Ahıska.*

*Hani müezzinin, hani minaren,
Şerha şerha olmuş kanyor yaren,
Ayağa kalkmaya yok mudur çaren,
Doğrulur mu acep belin Ahıska?*

Dâhilde yaşananların ve gerçekte görünenlerin böyle vahdeti, âlim, şair, nâşir Yunus Zeyrek'in şahsî karakterine hastır. Yunus Bey daima öz emeline, maksadına, eline-obasına, görevine, sözüne sadık kalmıştır. 2017 yılı başından beri giriftar olduğu hastalığı dolayısıyla yaşadığı tedavi sürecinde de ilmî faaliyetinden ve kaleminden uzak durmuyor. Sayın Hocamız, aziz kardaşımız Yunus Bey, bu günler hastalıkla mücadele ediyor. Bu haber bizi çok üzüyor. Yüce Allah'tan Yunus Bey'e şifa diliyoruz. İnaniyoruz ki her şey güzel olacak...

Bu hastalık devri aslında bir sına oldu; şahsiyetin, karakterin sınağı. Yunus Zeyrek hastalığa baş eğmedi, geri çekilmedi, ilminden, faaliyetinden, mücadelesinden, dostlarından uzak durmadı. Konuşmalar yapıyor, makaleler yazıyor, dergiyi çıkarıyor, dostlarıyla görüşüyor ve mektuplaşıyor. Bütün sohbetlerinde mağrur, gururlu ve inançlıdır. Biz de Allah'a dua ediyoruz ve inanıyoruz ki Yunus Hoca

bundan sonra daha uzun yıllar çalışacak, yazacak, yaradacak. Bizim Yunus Hoca'mız Ahıskalı günlerimizi görecektir ve Bizim Ahıska'ya giderek dergisi için yazılar, röportajlar hazırlayacak.

Bu hususta dostlarımıza, akide ve meslektaşlarımıza, kardaşlarımıza yüz tutmak isterdim. Yunus Zeyrek ömrünün büyük hissesini Ahıska Türklerinin medeniyetine, edebiyatına, tarihine hasretmiştir. Değerli eserler yazmıştır, konferanslar vermiştir; tarihte kalacak derginin 52. Sayısını çıkarmıştır. Onun ilmî, ictimaî ve millî faaliyeti yüksek değerlendirilmiştir. Türk dünyasına hizmetlerinden dolayı 2014'te 2013 Türk Dünyası Kültür Başkenti Eskişehir programında Yunus Hoca'ya "Türk Dünyası Bilim Kültür ve Sanat Ödülü" verilmiştir. 2018'de de Ankara'da Gönüllerde Birlik Vakfı tarafından "Türk Dünyasına Bilim Alanında Sağlamış Olduğu Katkılarından Dolayı Üstün Hizmet Berati" verilmiştir.

Yunus Zeyrek sade, alçakgönüllü, ciddî, çalışkan bir âlim olarak bütün Türk dünyasında tanınmaktadır. Ahıskalıların semimî sevgisini kazanmıştır. Peki, onun bu çetin günlerinde biz onun yanında mıyız? Sosyal ağlarda manâli manâsız her bir haberden, gerekli gereksiz her bir adamdan günlerle, aylarla bahsediyoruz. Derneklerimiz ne yapıyor? Peki, bizim bir hocamız, âlimimiz, şairimiz, ağsakal eloğlumuz/hemşehrimiz hastadır. Şair kalbi hassas olur, hocanın da hoca hakkı var. Onun yanında olmalı değil miyiz?

Allah Yunus Hoca'ya uzun ömür versin ve onu daim sevindirsin! Şair Cabir Novruz güzel söylemiş:

*Bir arzum var, ay adamlar, koyun deyim,
Sağlığında kıymet verin insanlara;
Yaxşılara sağlığında yaxşı deyin,
Sağlığında yaman deyin yamanlara...*

Bir kardaşı olarak Yunus Hoca'dan rica ederim ki redaktör olarak bu sondaki sözlerimi kesmesin! Bunlar, sizden daha çok, bizlere lâzımdır. Allah bize yardım eylesin.